

Pest. Jul 17^{én} 1854.

2513/811.

Edes Arany bácsi!

Igen sajnálom hogy a hatyúdaltól enyire is megijed, de azt megírni sincs emberben, nem hogy odát hinném. Hogy nem képreldőm mutatja maga e' levele. Körös megnyugta, társunkra egyébiránt mondhatom, hogy lenyegelesen jobban, s az egészséghez igen közel vagyok. —

Ide' s' tova megint közel suhandol el, Pestre menve Aug. legelőjén, Köröshöz de miután alkalmasint egyedül edes anyámmal fogok felutazni nehezen látandjuk egymást.

egymást. Pedig mily jó alkalom
volna azon otthagzott holmit, melynek mi-
letét nem tudom eltalálni, - elhozni.
En ugyanis csak néhány könyvekre
emlékszem; aholat pedig kétszázarva hagy-
tam ott.

Áldja meg az Isten!

Szerető tanítványa

Tisza Domokos

(1817.) 59. Emlékszel-e?

Emlékszel-e? folyóviztől a partok
Köztök sziklás völgyel állanak
Egy sziklás ógon páros getle büg
Zug fenn a lomb, a víz lenn futva rug.
Arany halóent, vagy mint főt vírák
Terül a lombra déli napsugár.
A hat fölé emlényel hajlanak.

— Emlékszel-e? — Először láttalak!

+ + +

Emlékszel-e? - Kündörlik a terem
Tala aranyryal állalixót helyem.
Fennről valóton sül le sziklás
Alant tolong a tarta ember ár.

Műsiba szől... se hangra mindről
Éles ruhában táncrot lejtenel.

— — Kézad emlényel porba hullanak —

— Emlékszel-e? — Másadszor láttalak!

+ + +

A emlékszel, nékd e csendes falut
A hatat melyhez kesken át az út
A sugár tornyot. Bédogélin még
A lenyugró nap búcsu csölygő
Csend les. A csillag is a hold ligitul...

— Utat —

Ulla t jön az árask virágirul. —
— Ha emlékszel ad egy csólot nérem
Szép volt a mult, — De még szebb a jelen!

60. (188.)

Horváth

Mikor piros lószereadra felintettem
Hogy a rózsát ne szerettem, nem tehettem.
Mikor láttam skened'stine ne felejtse
set hívem hogy szeretni fogsz mindörökké.
Már sem szeretek, már is elhagysz, állhatatlan!
Bús szívemet újra hagyod igazalmatlan!
— Hej nem láttam, pedig sokszor megnéztelek
Hogy mint a hab, jászai inog a febede!

159.

Bücsü

A. Stol.

Aut. 17-hes
1854.

V. 573 / 811-hes

Liten veled, i sten veled.

Nagy mester. - mesterem.

Darval szálmal fejem felett,
Kialtva. Jer velem.

+ + +

Le ifjú véltimhódel fele

Hagyj itt ködöt felet

... Két kengeren stemszélé

szanyhajó lebez.

+ + +

Ap. ~~szanyhajó~~ véltim. - szadarszó

barabit elragad.

Vágyom ilni illatoró

Mytusboror alatt.

+ + +

Szolga vagyok. - Nem Francia,

Magyarföld a' harám

Mit annal megröthet fia*

- En nem - Italian.

+ x +

Amultja szép; s mi lené még?

- Mit ér jelen jóvó?

Hja költő, vén dicsőség!

Mi szép egy elivó.

+ + +

Se am

100 + . . . '0' a . . . 11
De am ne felj, bárelmegyel,
E' szeret hó' szívemen.
A dal' fia kont nem feled
Sem bin sem lejtlen.

+ + + +
Sot a' kont, vége. Oham is
Soltros ajtára vesz
S'adal, narancs árnyában is
A puattal' dalá' lesz.

+ + + +
Lsten veled, always veled

~~Ugyis úgyis tudtad volna
A kont a kont a kont a kont
Egy magyarság!~~

Vitorlát kont hajóm
Ké'zen fogadja a' szelet.
S' a' szelet le délre von!

